

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ: ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Φ. Χατζήσαρης^{1,*}, Α. Αγγελή¹, Ι. Μπακούρος²

¹Εργαστήριο Βιοϊατρικής Μηχανικής, Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 541 24

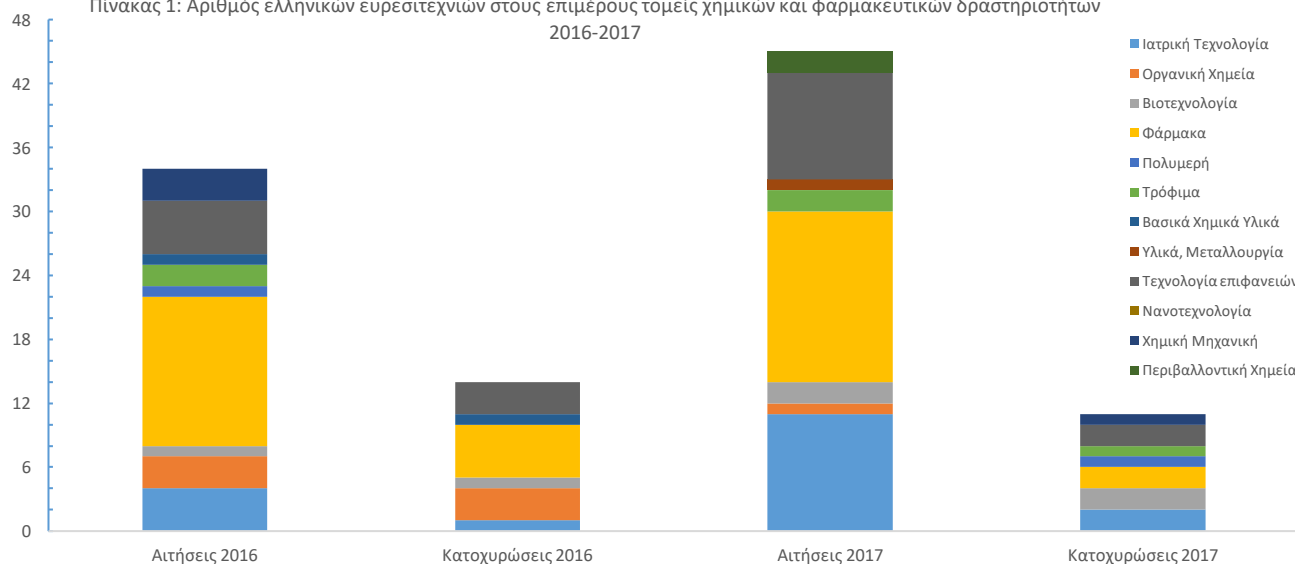
²Εργαστήριο Διαχείρισης Τεχνολογίας, Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Κοζάνη, 501 00

(*fotis@palettedentals.com)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στο σύγχρονο, ανταγωνιστικό περιβάλλον της τεχνολογίας, η οικονομία μιας χώρας συνδέεται άμεσα με την ικανότητά της να διαμορφώνει και να εξαγει νέες τεχνολογίες. Ειδικότερα, στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών, η συνεισφορά της χημικής βιομηχανίας στην οικονομία ξεπερνά τα 4 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 2.4% του ΑΕΠ για το 2016, με απασχόληση 108,783 ατόμων συνολικά^[1]. Καθώς η χημική και φαρμακευτική βιομηχανία αποτελούν κλάδους εντάσεως γνώσης, ως μέτρο ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας σε αυτούς τους τομείς μπορεί να θεωρηθεί το ποσοστό των ελληνικών ευρεσιτεχνιών των συγκεκριμένων κλάδων σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ως εκ τούτου, στην παρούσα μελέτη αντλούνται και συγκρίνονται τα δεδομένα των αιτήσεων και των κατοχυρώσεων ευρεσιτεχνιών όλων των ευρωπαϊκών χωρών από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνιών^[2]. Επίσης, εντοπίζονται οι επιμέρους τομείς δραστηριοτήτων για τους οποίους υποβάλλονται και εγκρίνονται ελληνικές ευρεσιτεχνίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο (πίνακας 1). Με βάση τη σύγκριση των δεδομένων μεταξύ των χωρών, αλλά και προγενέστερες μελέτες^[1, 3] ερμηνεύεται η υστέρηση της Ελλάδας τόσο στο ποσοστό των αιτήσεων, όσο και στο ποσοστό των κατοχυρώσεων, στο οποίο εντοπίζεται και το κυριότερο πρόβλημα της μεταφοράς τεχνολογίας στην Ελλάδα, αφού το ποσοστό των κατοχυρώσεων είναι αισθητά μικρότερο από το αντίστοιχο άλλων χωρών παρόμοιας δυναμικότητας αιτήσεων. Τέλος, υπογραμμίζονται οι νέες επιχειρηματικές δομές που έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία τρία χρόνια και δύναται να ενισχύσουν τη διασύνδεση της τεχνολογικής έρευνας και εκπαίδευσης με την οικονομία και την εμπορευματοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων^[3, 4].

Πίνακας 1: Αριθμός ελληνικών ευρεσιτεχνιών στους επιμέρους τομείς χημικών και φαρμακευτικών δραστηριοτήτων 2016-2017

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] Μανιάτης Γ. (2018). *Η Χημική Βιομηχανία στην Ελλάδα*. IOBE
- [2] European Patent Office, www.epo.org
- [3] Chatzisarīs F, Chatzisarī K, Makridīs C, Zabaniotou A. (2017). *The Triple Helix InnovationLab: Redefining Entrepreneurship ID of Greek Students*
- [4] Equifund, www.equifund.gr